

46. கந்தர்நான்மணிமாலை

நேரிசைவெண்பா

சொல்லேறுஞ் சாத்திரங்க டோலாரு மோருடற்கு
நல்லாவி யொன்றென்னு ஞாயம்போ - லெல்லா
வுலகுக்கு மோரிறையா யுள்ளமுரு காநின்
சலமற்ற வாழ்வே சதம்.

சொல் ஏறும் சாத்திரங்கள் தோல் ஆரும் ஓர் உடற்கு
நல் ஆவி ஒன்று என்னும் ஞாயம் போல் - எல்லா
உலகுக்கும் ஓர் இறையாய் உள்ள முருகா நின்
சலம் அற்ற வாழ்வே சதம்.

புகழ்மிகுந்த சாத்திரங்களுடன் ஏனையோரும் உடம்புக்கு
நல்ல உயிர் ஒன்று என்று கூறும் நியாயத்தைப்போல், எல்லா
உலகங்களுக்கும் ஒரே கடவுளாக உள்ள முருகா! உன் ஒப்பற்ற
வாழ்வே நிலையானது. 1

கட்டளைக்கலித்துறை

சதமான வாழ்விங் கிறப்பும் பிறப்புந் தவிர்ந்ததென்றே
இதமான நூல்கள் சொலச்சிலர் தாமிங் கிறந்தபின்னர்
பதமான சொர்க்க மடைதலை யந்தப் பரமுத்தியென்
றுதவாத கூற்றினை யோதுவ ரேமயி லூர்பவனே.

சதம் ஆன வாழ்வு இங்கு இறப்பும் பிறப்பும் தவிர்ந்தது என்றே
இதம் ஆன நூல்கள் சொலச்சிலர் தாம் இங்கு இறந்த பின்னர்
பதம் ஆன சொர்க்கம் அடைதலை அந்தப் பரமுத்தி என்று
உதவாத கூற்றினை ஒதுவரே மயில் ஊர்பவனே.

மயில் ஊர்பவனே! நிலையான வாழ்வு என்பது இங்கு
இறத்தலையும் பிறத்தலையும் நீங்கிய நிலை என்றே நல்ல சாத்திர
நூல்கள் சொல்லும், சிலரோ தாம் இவ்வுலகில் இறந்த பின்பு
பதமுத்தி எனும் சொர்க்கம் அடைவதைப் பிறவாத நிலையான
பரமுத்தி என்று உதவாச் சொல்லாய்க் கூறுவர். 2

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

ஊர்மிதீர்ந் துயர்தக் கோர்தா முறுதரு மத்தா னெய்துஞ்
சீர்நிமி ரூர்த்த லோக செல்வம தனித்த மென்னா
நார்நிமிர் ஞான யோகா னல்லருள் வடிவா யின்பு
கூர்நினை யினித ளாவிக் குலவுவர் குமர வேளே.

ஊர்மி தீர்ந்து உயர் தக்கோர் தாம் உறு தருமத்தான் எய்தும்
சீர்நிமிர் ஊர்த்தலோக செல்வம் அது அனித்தம் என்னா
நார் நிமிர் ஞானயோகான் நல் அருள் வடிவாய் இன்பு
கூர்நினை இனிது அளாவிக் குலவுவர் குமரவேளே.

குமரவேளே! பசி, தாகம், சோகம், மோகம், பிறப்பு, இறப்பு
என்னும் (ஷட்மூர்மி) ஆறு ஊர்மிகள் ஒழிந்த உயர்ந்த பெரியோர்,
தாம் செய்த தருமத்தால் அடையும் செல்வம் மிகுந்த சொர்க்கலோகச்
செல்வமெல்லாம் நிலையில்லாதவை என்று, அன்பு மிகுந்த
ஞானயோக நல்ல அருள் வடிவாயும் இன்பமாயுமுள்ள உன்னை
இனிது அளாவிக் குலாவுவர். (ஊர்மி = அவை) 3

நேரிசையாசிரியப்பா

வேளுரு வெரித்த விமலன் புதல்வா
தாளரு ளவாவித் தமிழனேன் பழிச்சுந்
திருமுரு காமெய் சிறந்தநின் னடியார்
அருமறை யறைதரு மிருவினை யுள்ளே
எழினல் விளைபொன் னின்விலங் கெனவும்
இழிதீ வினையிரும் பின்விலங் கெனவும்
கணித்தவை யிகந்துன் னருட்கட லாடுபு
புணர்ப்பான் மனோலய பூர்த்தி நேடி
இடைவிடா வேலையி லேகண்
படைகொளா வாறு படைகொள்வ ரன்றே.

வேள் உரு எரித்த விமலன் புதல்வா
தாள் அருள் அளாவித் தமிழனேன் பழிச்சகம்
திருமுருகா மெய் சிறந்த நின் அடியார்
அருமறை அறைதரும் இருவினை உள்ளே
எழில் நல்வினை பொன்னின் விலங்கு எனவும்
இழி தீவினை இரும்பின் விலங்கு எனவும்

கணித்து அவை இகந்து உன் அருள் கடல் ஆடுபு
 புணர்ப்பான் மனோலய பூர்த்தி நேடி
 இடைவீடா வேலையிலே கண்
 படை கொளாவாறு படை கொள்வர் அன்றே.

மன்மதவேளின் உடம்பை நெற்றிக் கண்ணால் எரித்த
 சிவபெருமானின் புதல்வா! உன் திருவடி அருளை விரும்பித்
 துதிக்கின்ற அடியேனின் திருமுருகா! மெய்யிற் சிறந்த உனது
 அடியார், அரிய வேதங்கள் கூறும் இரு வினைகளுள்ளே அழகிய
 நல்வினை பொன் விலங்கு போன்றதெனவும், இழிவான தீவினை
 இரும்பு விலங்கு போன்றதெனவும் கணித்து, அவ்விரண்டையும்
 விலக்கி, உன் திருவருட்கடலில் குளித்துக் கூடுதற் பொருட்டு
 மனோலயத்தின் நிறைவைத் தேடி இடையறாது முயலும் பொழுது
 கண் தூங்காமல் தூங்கிக்கொள்வார்கள். 4

நேரிசைவெண்பா

அன்றலர்ந்த பூக்கொண்டருச்சிக்கு நாகரிகல்
 வென்றமுருகாபாழ்த்த வேட்கைமனங் - கொன்றவர்பால்
 எல்லாநின் கூத்தாக வேயிருக்கு மாற்றார்செய்
 பொல்லாங்கு மில்லாமற் போம்.

அன்று அலர்ந்த பூக்கொண்டு அருச்சிக்கும் நாகர் இகல்
 வென்ற முருகா பாழ்த்த வேட்கை மனம் - கொன்றவர் பால்
 எல்லாம் நின் கூத்தாகவே இருக்கும் மாற்றார் செய்
 பொல்லாங்கும் இல்லாமல் போம்.

அன்றைய நாளில் மலர்ந்த புதிய மலர்கொண்டு அருச்சிக்கும்
 அன்பருடைய பகையை வென்ற முருகனே! பாழான
 விருப்பமானதைக் கொண்டவரிடத்தில் எல்லாச் செயலும்
 உன் நாடகமாகவே இருக்கும்; பகைவர் செய்யும் தீங்கும்
 இல்லாமல்போகும். 5

கட்டளைக்கலித்துறை

போமோ வருமோ வெனுமைய நீங்காத புந்தியார்க்கும்
 ஆமோ சுகங்கதிர் வேலவ தஞ்செய லற்றவர்பார்
 பூமே னலமும் பொலமு மிழைத்திந்தப் பூதலத்தோர்
 மாமேவு மன்னோ ரிருவினை யாவையும் வவ்வுவரே.

போமோ வருமோ எனும் ஐயம் நீங்காத புந்தியர்க்கும்
ஆமோ சுகம் கதிர் வேலவ தம் செயல் அற்றவர் பால்
பூமேல் நலமும் பொலமும் இழைத்த இந்தப் பூதலத்துஓர்
மாமேவும் அன்னோர் இருவினை யாவையும் வவ்வவரே.

கதிர் வேலவனே! வினையானது கழியுமோ? வருமோ?
என்னும் சந்தேகம் நீங்காத மனத்தினர்க்கு, இவ்வுலகில் இன்பம்
உண்டோ? தம் செயலை விட்டவரிடத்தில் இப்பூவுலகில் நன்மையும்
பொருளும் ஈட்டி, இவ்வுலகத்தில் பெருமையைத் தேடுவோர் இரு
வினைகள் எல்லாவற்றையும் பற்றுவர். 6

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியனிருத்தம்

வவ்விய பிடிதான் மர்க்கடப் பிடிபோல்
வலிகொள வசைவற நிற்குஞ்
செவ்வறு சிவயோ கத்திலே பழகித்
திளைத்திடா வாய்ப்படிப் புடையோர்
எவ்வித மறிவா ரவர்நா மதுவென்
றிசைப்பது மெனவறி வீனம்
நொவ்விலா வதுதா னவரெனி னசைச்சூர்
நுகர்வர்கொ லெனைக்கொளுங் குகனே.

வவ்விய பிடிதான் மர்க்கடப் பிடிபோல்
வலிகொள அசைவு அறநிற்கும்
செவ்வறு சிவயோகத்திலே பழகித்
திளைத்திடா வாய்ப் படிப்பு உடையோர்
எவ்விதம் அறிவார் அவர் நாம் அது என்று
இசைப்பதும் என் அறிவீனம்
நொவ்விலா அதுதான் அவர் எனின் நசைச்சூர்
நுகர்வர் கொல் எனைக்கொளும் குகனே.

என்னை அடிமைகொண்ட குகப்பெருமானே! பற்றிய
பிடிதான் குரங்குப் பிடிபோல் வலிமையுடன் அசைவற நிற்கும்
செம்மையான சிவயோகத்தில் பழகித் திளைத்திடாத வாய்ப் பேச்சு
உடையார் உன்னை எவ்வாறு அறிவார்கள்? (அகம் பிரம் மாஸ்மி)
நாம் அதுதான் என்றால் அவர் ஆசையால் வரும் துன்பத்தை
அனுபவிப்பார்களோ? 7

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா

குகனே யென்றன் கோனே யுன்றன்
 சுகசொரு பத்தைத் துகளற வடைந்த
 சீவன் முத்தர் பூவிற் புரிசெயல்
 யாவு நின்செய லாக்கண் டுவப்பார்
 பூதமைந் தானும் பொல்லாங் கடைகிலார்
 வாதனை தணந்த மனதோ டுலாவுவார்
 காலமோர் மூன்றுங் கண்டடங்கி நிற்பார்
 ஞாலம் தொன்றை நயனத்தா னறிந்த
 மனமதைத் தன்னுண் மறையாது காண்டல்போல்
 அனகஞா னக்கணா லறிந்ததைச் சாக்கிர
 தசையினுங் கண்டே சிவானந் தமாக
 அசையா நீர்மையி லமர்வார் சிறந்தே.

குகனே என்றன் கோனே உன்றன்
 சுக சொரூபத்தை துகள் அற அடைந்த
 சீவன் முத்தர் பூவில் புரி செயல்
 யாவும் நின் செயலாக் கண்டு உவப்பார்
 பூதம் ஐந்தானும் பொல்லாங்கு அடைகிலார்
 வாதனை தணந்த மனதோடு உலாவுவார்
 காலம் ஒர் மூன்றும் கண்டு அடங்கி நிற்பார்
 ஞாலம் மீது ஒன்றை நயனத்தான் அறிந்த
 மனம் அதைத் தன் உள் மறையாது காண்டல் போல்
 அனக ஞானக் கணால் அறிந்ததைச் சாக்கிர
 தசையினும் கண்டே சிவானந்தம் ஆக
 அசையா நீர்மையில் அமர்வார் சிறந்தே.

குகப்பெருமானே! என்னுடைய அரசே! உனது பேரின்ப
 சொரூபத்தைக் குற்றமற அடைந்த சீவன் முத்தர், பூவுலகில்
 செய்யும் செயல்கள் எல்லாம் உன் செயல் என அறிந்து
 மகிழ்வார்கள். நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்னும்
 ஐம்பூதங்களாலும் தீமை அடையார். துன்பம் நீங்கிய மனத்துடன்
 உலவுவார். இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்காலங்களையும்
 அறிந்து அடங்கியிருப்பார். உலகில் உள்ள ஒரு பொருளைக்
 கண்ணால் பார்த்தறிந்த மனம், அதைத் தன்னுள் மறையாமல்

அறிவதுபோல், தூய ஞானக் கண்ணால் அறிந்ததை விழிப்பு நிலையிலும் கண்டு, சிவானந்தம் ஆக அசையாத் தன்மையில் சிறப்பாக அமர்ந்திருப்பார்.

8

நேரிசைவெண்பா

சிறந்தகந் தாநின்னைத் தெய்வமறை யோமென்
றறைந்ததையு மாதிபுராணங்க - ணிறைந்தபரம்
என்பதுமோ ரார்வே லிறையோன் மனுடனெனும்
அன்பிலிபொய் யேடுபடிப் பார்.

சிறந்த கந்தா நின்னைத் தெய்வமறை ஒம் என்று
அறைந்ததையும் ஆதி புராணங்கள் - நிறைந்தபரம்
என்பதும் ஓரார் வேல்இறையோன் மனுடன் எனும்
அன்புஇலி பொய் ஏடு படிப்பார்.

சிறந்த கந்தவேளே! உன்னைத் தெய்வத் தன்மையுள்ள வேதங்கள் ஓங்கார சொரூபம் என்று கூறும்; பழைய புராணங்கள் பூரணப் பொருள் என்று கூறும். இவற்றை அறியாதார் வேலிறைவனை மனிதன் என்று கூறும் அன்பு இல்லாத பொய் ஏடுகளைப் படிப்பார்கள் ஆவர்.

9

கட்டளைக்கலித்துறை

பாருயிர் கட்டும் பரலோக மேயநற் பண்ணவர்க்கும்
ஆரருண் மோக்க மளிக்கும்வே லோய்நீ யருளிலிபோல்
ஆரண மந்திரம் யோக மருந்துக ளாற்கடவு
ணீரடைந் தாயென்னு மேடுந் தொடுவரோ நின்னன்பரே.

பார் உயிர்கட்டும் பரலோக ம்ஏய நல் பண்ணவர்க்கும்
ஆர் அருள் மோக்கம் அளிக்கும் வேலோய் நீ அருள்இலிபோல்
ஆரண மந்திரம் யோக மருந்துகளால் கடவுள்
நீர் அடைந்தாய் என்னும் ஏடும் தொடுவரோ நின் அன்பரே.

பூவுலக உயிர்களுக்கும் பரலோகத்திலுள்ள தேவர்களுக்கும் அரிய உன் அருளால் மோக்கம் அளித்தருளும் வேலனே. நீ அருளே இல்லாதவன்போல் வேத மந்திரம், யோகம், மருந்துகளால் கடவுள் தன்மையை அடைந்தாய் என்னும் போலி ஏடுகளை உனது அடியார் தொடுவார்களோ?

10

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அன்பர்க ளருளிற் பாடு மருந்தமி ழிலக்க ணத்தைத்
தென்பொதி யக்கோற் கன்று தெரித்தெழின் மதுரைச் சங்கத்
திற்புல வோர்க டேவா யிருந்துள நினது நாவிற்
புன்கவி பிறக்கு மென்னார் பொருளறிந் துளர்வே லோயே.

அன்பர்கள் அருளில் பாடும் அரும் தமிழ் இலக்கணத்தைத்
தென்பொதியக் கோற்கு அன்று தெரித்து எழில் மதுரைச் சங்கத்து
இன் புலவோர்கள் தேவாய் இருந்துள நினது நாவில்
புன்கவி பிறக்கும் என்னார் பொருள் அறிந்துஉளர் வேலோயே.

வேலனே! பொருளை நன்கு அறிந்துள்ளவர்கள், அன்பர்கள்
திருவருளினால் பாடியுள்ள அரிய தமிழ் இலக்கணத்தைத்
தென் திசையிலுள்ள பொதிகை மலையில் எழுந்தருளியுள்ள
அகத்திய மாமுனிவர்க்கு முன்பு ஐயம் திரிபு அறக் கற்பித்தவனும்,
அழகிய மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் புலவர்களின் கடவுளாய்
இருந்தவனுமான உனது நாவில், அற்பமான கவி பிறக்கும் என்று
கூறமாட்டார்கள்.

11

நேரிசையாசிரியப்பா

வேலோய் வேலோய் வீடருள் வேலோய்
வாலார் கலைமா மகளும் புகழ்சேய்
பிரம னறியாப் பிரணவப் பொருளைப்
பரமற் குரைத்த பரமா வென்பார்
துயரடு சிவனே யுயிருறை குகனே
செயிரறு வேத முயர்புரா ணங்கள்
பந்தமின் ஞானசம் பந்தர்வா கீசர்
சுந்தரர் வாதவூர்த் துரைதிரு வாக்குகள்
எல்லாம் பொய்யென் றெழுதி யுள்ள
கல்லா மடவோர் காமுற வுள்ள
ஆபா சத்தமிழ் யாப்புக ளமைத்த
மாபா விக்கென் கதிவந் ததுவோ
அத்தமிழ் கருதி யலையுள்
மத்தர்க்கு மென்கதி வருமறி யேனே.

வேலோய் வேலோய் வீடு அருள் வேலோய்
 வாலார் கலைமாமகளும் புகழ் சேஎய்
 பிரமன் அறியாப் பிரணவப் பொருளைப்
 பரமற்கு உரைத்த பரமா என்பார்
 துயர் அடு சீவனே உயிர் உறை குகனே
 செயிர் அறு வேதம் உயர் புராணங்கள்
 பந்தம் இல் ஞானசம்பந்தர் வாகீசர்
 சுந்தரர் வாதவூர்த் துரை திரு வாக்குகள்
 எல்லாம் பொய் என்று எழுதி உள்ள
 கல்லா மடவோர் காமுற உள்ள
 ஆபாசத்தமிழ் யாப்புகள் அமைத்த
 மா பாவிக்கு என் கதி வந்ததுவோ
 அத் தமிழ் கருதி அலை உன்
 மத்தர்க்கு என்கதி வரும் அறியேனே.

வேலனே! வேலனே! வீடு பேற்றை அளித்தருளும் வேலனே!
 தூய்மை நிறைத்த சிறந்த கலைமகளும் புகழும் சேயோனே!
 பிரமதேவன் அறியாத பிரணவப் பொருளைப் பரம்பொருளான
 சிவபெருமானுக்கு விளக்கி உரைத்த பரமனே! என்று கூறுவோரின்
 துயரத்தை ஒழிக்கும் சிவனே! உயிருக்குள் தங்கியுள்ள குகனே!
 குற்றமற்ற வேதங்கள், உயர்வான புராணங்கள் பற்றறுத்த
 திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி, திருவாதவூரர்
 ஆகியோரின் திருவாக்குகள் எல்லாம், பொய் என்று எழுதியுள்ள
 கல்லாத மூடர்கள் விரும்பவுள்ள ஆபாசமான தமிழில் பாடல்கள்
 எழுதிய மாபாவிக்கு என்ன கதி கிடைத்ததோ? அத்தகைய
 ஆபாசத் தமிழை எண்ணி அலைந்து திரியும் அறிவிலிகளுக்கு
 என்ன கதி வருமோ? அறியேன்.

12

நேரிசைவெண்பா

ஏன றனிலிருந்த வேந்திழைகொண் காவுனரு
 ளானிகழ்வோர் மேன்முத்தி யாங்காலம் - வானார்
 சிவலிங்கஞ் சோதி சிதாகாச மென்னா
 நவிலொன்றிற் சேர்வார் நயந்து.

ஏனல் தனில் இருந்த ஏந்திழை கொண்கா உன் அரு
 ளால் நிகழ் ஓர் மேல் முத்தி ஆம் காலம் - வானார்
 சிவலிங்கம் சோதி சிதாகாசம் என்னா
 நவில் ஒன்றில் சேர்வார் நயந்து.

தினைப் புனத்தில் காவல் செய்துகொண்டிருந்த பெண்ணான வள்ளியம்மையின் கணவனே! உன் அருளால் விளங்குவோர் மேலான முத்தியை அடையும் காலத்தில் உயர்ந்த சிவலிங்கம், சோதி, சிதாசாசம் என்று கூறப்படும் ஒன்றில் நலமுடன் சேர்வார்கள். 13

கட்டளைக்கலித்துறை

நயமேய பட்டினத் தார்போல ஞான விலிங்கவுருச்
சுயமா வமைவதுஞ் சுந்தரர் சேரலன் றூலமுடன்
கயிலாயஞ் சேர்ந்தது போனனி சேர்வதுங் காசிலருட்
செயலாளர் சேர்முத்தி யென்னலா மோஞ்சிவ தேசிகனே.

நய மேய பட்டினத்தார் போல ஞான இலிங்க உருச்
சுயமா அமைவதும் சுந்தரர் சேரலன் தூலம் உடன்
கயிலாயம் சேர்ந்ததுபோல் நனிசேர்வதும் காசில் அருள்
செயலாளர் சேர் முத்தி என்னலாம் ஒம் சிவதேசிகனே.

ஓம் சிவதேசிகனே! சிறப்புடைய பட்டினத்தார்போல ஞான இலிங்க உருவம் சுயமாக அமைவதும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், சேரமான்போல் நன்கு (தூல உடம்புடன்) கயிலாயம் சேர்வதும், குற்றமில்லாத அருட்செயலுடையவர் சேரும் முத்தி என்று கூறலாம். 14

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தேசிகனார் சொற்றமறை யறைகின்ற வாறுபுலாற் றேகம் விட்டுப்
பேசரிய முத்திபெற லுண்டெனற்குப் பெருமிழலைக் குறும்பர் நீறு
பூசிடுமன் பேனாதி மெய்ப்பொரு டதீசிமுனி போற்பல் லோரும்
காசினியிற் கரியென்று கழறுவார் சன்மார்க்கர் கதிர்வே லோனே.

தேசிகனார் சொற்ற மறை அறைகின்றவாறு புலால் தேகம் விட்டுப்
பேச அரிய முத்திபெறல் உண்டு எனற்குப் பெருமிழலைக் குறும்பர் நீறு
பூசிடும் அன்பு ஏனாதி மெய்ப்பொருள் ததீசி முனிபோல் பல்லோரும்
காசினியில் கரி என்று கழறுவார் சன்மார்க்கர் கதிர் வேலோனே.

குருவான சிவபெருமானே! சொன்ன வேதங்கள் கூறுகின்றவாறு புலால் உடம்பை விட்டுப் பேசுவதற்கு அரிய முத்தி பெறுதல்

உண்டு என்பதற்குப் பெருமிழலைக் குறும்பர், திருநீறு பூசிடும் அன்புள்ள ஏனாதி நாயனார், மெய்ப்பொருள் நாயனார், ததீசி முனிவர்போல் பலரும் இவ்வுலகில் சான்றாக உள்ளனர் எனச் சன்மார்க்கர் கூறுவர்.

15

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா

வேலுடைச் செம்மாஅல் வித்தகக் கடாஅல்
 இரைதே டுவதோ டிறையுந் தேடுயர்
 மதியுடை யாருள் வதிதருந் திருவே
 என்னக வடிகே றிரும்பர வெளியை
 மரீஇய தற்கு வாதவூர் முனியும்
 மோதமிக் குளசக முனிவரு முளரே
 ஆசறு சோதி யடைந்த தற்கால்
 அமணர் சிங்க மாதியெண் ணிலரும்
 பத்திர கிரியொடு பலரு முளரே
 சிவலிங்க வைக்கியஞ் சேர்ந்த கரிக்குப்
 புரைதெறு மப்பர் போற்பல ருளரே
 தாவறு பெற்றான் சாம்பா னென்பான்
 உருநீ றாகி யுற்ற திறம்போற்
 பலவா கிளக்கும் பனுவலும் பலவே.

வேலுடைச் செம்மாஅல் வித்தகக் கடாஅல்
 இரை தேடுவதோடு இறையும் தேடு உயர்
 மதி உடையார் உள் வதிதரும் திருவே
 என் அக அடிகேள் இரும் பரவெளியை
 மரீஇயதற்கு வாதவூர் முனியும்
 மோதம் மிக்குள சக முனிவரும் உளரே
 ஆசுஅறு சோதி அடைந்ததற்கு ஆல்
 அமணர் சிங்கம் ஆதி எண்ணிலரும்
 பத்திரகிரியொடு பலரும் உளரே
 சிவலிங்க ஐக்கியம் சேர்ந்த கரிக்குப்

16. “பலவாகிளக்கும் பகவலும்பலவே” என்று கூறினமையின் 14,15,16 – ஆஞ் செய்யுள்களின் கூறப்பட்டா ரனைவரும் அவரவர் சரிதைகளின் படியே கூறப்பட்டாரெனல் கொள்ளக் கிடக்கின்றது. சரிதைகள் சத்தியமுள்ளன அல்லவெனலேற்படி அச்சத்தியமின்மைக்கு இந்நூலாசிரியர் பொறுப்பொன்று மின்றே. பிறவு மன்ன.

புரைதெறும் அப்பர் போல் பலர் உளரே
 தாஅறு பெற்றான் சாம்பான் என்பான்
 உரு நீறு ஆகி உற்ற திறம்போல்
 பலவா கிளக்கும் பனுவலும் பலவே.

வேற்படை ஏந்திய செம்மலே! அறிவுக் கடலே! இரை
 தேடுவதோடு இறைவனையும் தேடுகின்ற உயர்ந்த ஞான
 முடையாருள்ளத்தில் தங்கும் மேலானவனே! என் மனத்தில்
 எழுந்தருளியுள்ள கடவுளே! பெரிய பரவெளியைச் சேர்ந்ததற்குத்
 திருவாதவூரடிகள், ஞானமிகுந்த சுகமுனிவர் ஆகியோர் சான்றாக
 உள்ளனர். குற்றமற்ற சோதியை அடைந்ததற்குச் சமணரை
 வென்ற சிங்கமான திருஞானசம்பந்தர் முதலிய எண்ணிலரும்,
 பத்திரகிரியாரொடு பலரும் உள்ளனர். சிவலிங்கத்தில்
 ஐக்கியமானதற்குச் சான்று குற்றமற்ற திருநாவுக்கரசர் போன்ற
 பலர் உள்ளனர், குற்றமற்ற பெற்றான் சாம்பான் என்பானின்
 உடம்பு சாம்பராகின திறம்போல் பலவாறு சொல்லும் பல
 நூல்களும் உள்ளனவே. 16

நேரிசைவெண்பா

பலக்குமர னேசொற்ற பந்தமிலா மோக்க
 நிலைக்கதோ பாகநிற்கு நாக்குப் - பலிக்கும்
 பதமுத்தி தன்மையுமா முத்தியெனப் பன்னல்
 இதமுற்ற பூர்வபக்க மே.

பலக்குமரனே சொற்றபந்தம் இலா மோக்க
 நிலைக்கு அதோபாகம் நிற்குநாக்குப் - பலிக்கும்
 பத முத்தி தன்மையும் மாமுத்தி எனப்பன்னல்
 இதம் உற்ற பூர்வபக்கமே.

ஆற்றலுடைக் குமரனே! கூறப்படும் பற்றில்லா மோட்ச
 நிலைக்கு அதோ மாயையில் (சுத்த மாயை) நிலைபெறுவோர்க்குக்
 கிடைக்கும் பதமுத்தியைப் பரமுத்தி எனக் கூறுதல் இனிமையுள்ள
 பூர்வ பக்கமாகும் “சித்தாந்தம் ; அதற்கு வேறானவை பூர்வ பக்கங்கள்”
 என்ற மொழியின்படிச் சைவசித்தாந்தம் அல்லாத பிற சமயச்
 சித்தாந்தங்களைப் ‘பூர்வ பக்கம்’ என்று கூறுவர். 17

கட்டளைக்கலித்துறை

பக்க முளார்க்கருள் பண்ணுங் குமார பரமவருஞ்
சொக்க வருட்கதி மெய்யொடு மாமெனச் சொல்லுவதுன்
பக்கசித் தாந்த மலாதொரு மார்க்கம் பகர்வதுண்டோ
தக்கவிம் மார்க்கநண் ணாதவர் யாவருந் தாழ்வுளரே.

பக்கம் உளார்க்கு அருள் பண்ணும் குமரர பரம அரும்
சொக்க அருள்கதி மெய்யொடும் ஆம் எனச் சொல்லுவதுஉன்
பக்க சித்தாந்தம் அலாது ஒரு மார்க்கம் பகர்வது உண்டோ
தக்க இம்மார்க்கம் நண்ணாதவர் யாவரும் தாழ்வு உளரே.

உன்னைச் சார்ந்துள்ள அன்பர்களுக்கு அருள் புரியும் குமரனே!
பரமனே! அரிய அழகனே! அருளால் வரும் நற்கதியானது,
உடம்புடன் ஆகும் எனச் சொல்வது உன் பக்கமாகக் கூறும்
சித்தாந்தம் அல்லாமல் வேறு சமயங்கள் இவ்வாறு கூறுவதுண்டோ?
சரியான இச்சித்தாந்த மார்க்கத்தைச் சேராதவர் யாவரும்
தாழ்ந்தவரே ஆவர். 18

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தாழ்வறி வனாதியுயிர் தன்னையு மதற்குளவிர்
தற்பரனை யுங்கெழுதகைக்
கேழ்கினர்மெய்ஞ் ஞானமத னாலினி தறிந்தணவு
கேவலமி லின்புதவிர
ஊழ்கினரும் வேறுகதி யாவுநிலை யின்றென
வுரைப்பதை மறுக்கவிங்னே
சூழ்பவர்கள் சொன்னிலை கொளுங்கொலெனை யாண்முறைமை
சொல்லுமயி லிற்கரையனே.

தாழ்வு அறிவு அனாதியிர் தன்னையும் அதற்குள் அவிர்
தற்பரனையும் கெழுதகைக்
கேழ்கினர் மெய்ஞ்ஞானம் அதனால் இனிது அறிந்து அணவு
கேவலம் இல் இன்பு தவிர
ஊழ்கினரும் வேறுகதி யாவும் நிலை இன்று என
உரைப்பதை மறுக்க இங்னே
சூழ்பவர்கள் சொல் நிலை கொளும் கொல் எனை ஆள் முறைமை
சொல்லும் அயிலிற்கு அரையனே.

18. மெய் = உறுப்புமாறியேனும், தூலம் வீழ்ந்தவுடனேனும் உறும் பிரணவ தேகம். 4-வது
மண்டலத்தைச் சார்ந்த செக்கர் வேளிறுமாப்பு 28, 29 - முதலிய செய்யுள்களில் விவரமறியலாம்.

எனை அடிமைகொள்ளும் முறைமையைச் சொல்லும் வேலிறைவனே! சிற்றறிவுடைய அனாதியான உயிரையும், அதற்குள் விளங்கும் தன் கடவுளையும், உரிமையான ஒளியுடைய மெய்ஞ்ஞானத்தினால் நன்கு அறிந்து சேரும் தனிமையில்லாத இன்பம் தவிர, ஊழ்வினை ஓங்கும் வேறு கதிகள் எல்லாம் நிலையானவை அல்ல என உரைப்பதை மறுக்க, இங்கு எண்ணுபவர்கள் சொல்லும் சொல் நிலைபெறுமோ? 19

நேரிசையாசிரியப்பா

அரையிற் புலியுரி யார்த்தே றுகைப்பார்
குருவே யவர்தங் குருந்தே நினது
நெறியுணர்ந் தோர்புற நெறியோர் கருதும்
அறிவுடை யுயிர்முன் னிருந்திவ் வாக்கையுள்
வந்ததே லந்த வகைதான் றெரியா
திந்த நிலைமீ திருப்பதென் னென்று
கடாவிடி னஃதிக் காலத் திழைத்தவை
கடாத சுழுத்தியிற் றோன்றா வாபோல்
தன்னக மிருந்துந் தன்னால்
உன்னற் கரிதா வுளதென் றுரைப்பரே.

அரையில் புலிஉரி ஆர்த்தே ஏறு உகைப்பார்
குருவே அவர்தம் குருந்தே நினது
நெறி உணர்ந்தோர் புற நெறியோர் கருதும்
அறிவுடை உயிர்முன் இருந்து இவ் ஆக்கையுள்
வந்ததேல் அந்த வகைதான் தெரியாது
இந்த நிலை மீது இருப்பது என் என்று
கடாவிடின் அஃது இக்காலத்து இழைத்தவை
கடாத சுழுத்தியில் தோன்றா அவா போல்
தன் அகம் இருந்தும் தன்னால்
உன்னற்கு அரிதாஉளது என்று உரைப்பரே.

தமது திருவரையில் புலித்தோலை ஆடையாக உடுத்துக் காளை வாகனத்தில் ஏறிச் செல்பவரான சிவபெருமானின் குருவே! அவர்தம் குழந்தையே! உனது நெறியை அறிந்தோர், புற நெறியோர் கருதும் அறிவுடைய உயிர், முன்பு இருந்து இந்த உடம்பில்

வந்ததென்றால், அந்தப் பழைய நெறியை இப்போது தெரியாமல் இருப்பது ஏன்? என்று வினவினால், அஃது இக்காலத்தில் செய்தவை; உணர்விலாத உறக்கத்தில் தோன்றும் ஆசைபோல், தன் மனத்தில் இருந்தும் தன்னால் நினைத்தற்கு அரிதாக உள்ளது என்று உரைப்பார். 20

நேரிசைவெண்பா

**உரைக்குமவ ராழ்சுழுத்தி யுற்றபோழ் தங்கட்
குரக்குநெஞ் சென்றே குயிலு - முரக்கருவி
இல்லாமை யாற்சாக் கிரத்துநினைப் பின்றென்றுஞ்
சொல்லுவார் வேலோய் துணிந்து.**

உரைக்கும் அவர் ஆழ் சுழுத்தி உற்ற போழ்து அங்கண் குரக்குநெஞ்சு என்றே குயிலும் - உரக்கருவி இல்லாமையால் சாக்கிரத்து நினைப்பு இன்று என்றும் சொல்லுவார் வேலோய் துணிந்து.

வேலனே! சொல்லும் அவர் ஆழ்ந்த உறக்கம் உற்றபோது, அங்கண் குரங்கு மனம் என்று கூறப்படும் அறிவுக் கருவி இல்லாமையால், விழிப்பு நிலை நினைப்பு இல்லை என்று துணிந்து சொல்வார். 21

கட்டளைக்கலித்துறை

**துணியற்ற வந்தச் சுழுத்தியென் றோதுந் துயிலொழிந்தால்
எணியுற்ற வெல்லா முணர்ந்திடல் போலேசி லெல்லின்முன்னம்
பணியிட்ட வெல்லாம் விளங்குமென் றொப்புவிப் பாரவைக்கண்
திணியுற்ற சன்ம மிலையென்பர் வாதென் செயுங்குகனே.**

துணி அற்ற அந்தச் சுழுத்தி என்று ஒதும் தாயில் ஒழிந்தால் எணி உற்ற எல்லாம் உணர்ந்திடல்போல் ஏசு இல் எல்லின் முன்னம் பணியிட்ட எல்லாம் விளங்கும் என்று ஒப்புவிப்பார் அவைக் கண் திணி உற்ற சன்மம் இலை என்பர் வாது என் செய்யும் குகனே.

குகனே! ஒளியற்ற அந்தச் சுழுத்தி என்று கூறும் உறக்கம் நீங்கினால் நினைக்கின்ற எல்லாம் அறிந்து கொள்ளுதல்போல்,

குற்றமிலாத சூரியன் முன்னே செய்யும் எல்லாம் விளங்கும் என்று கூறுவாரின், அவையிடத்தில் உறுதியான பிறப்பு இல்லை என்பாரின் வாதம் என்ன செய்யும்? ஆகவே இறப்புக்குப்பின் பிறப்பு உண்டு என்பது உறுதி என்க.

22

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
 குகமெனு மிருதய குகையுழை யமருயிர்
 குயிற்றிய தொழின்மறந் துழல்கால்
 மிகுகவ னமொடது நினைவழி யறிகிற
 விதமென வொருநினை வதிலே
 பகவிழி மலர்பொழு துளபழ நிலைமைகள்
 பரிவொடு மறியுமென் றுணர்வார்
 ககமுய ருனதரு ளுடையவ ரெனுளுறை
 சுகுர்த குமரகுரு பரனே.

குகம் எனும் இருதய குகை உழை அமர் உயிர்
 குயிற்றிய தொழில் மறந்து உழல் கால்
 மிகு கவனம் ஒரு அது நினைவு அழிகிற
 விதம் என ஒரு நினைவு அதிலே
 பகவிழி மலர் பொழுது உள பழ நிலைமைகள்
 பரிவொடும் அறியும் என்று உணர்வார்
 குகம் உயர் உனது அருள் உடையவர் என்உள் உறை
 சுகுர்த குமர குருபரனே.

என் உள்ளத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இன்ப வடிவான குமரகுருபரனே! குகம் எனப்படும் இருதய குகையில் உயிர் செய்த தொழில்களை மறந்து உழலும்போது, மிக்க கவனத்துடன் அந்த நினைவு அழிகிற விதம் என்னும் ஒரு நினைவதிலே ஞானக்கண் தோன்றும்போது, பழைய நிலைமைகள் அன்புடன் அறியும் என்று இன்பமிகு உனது அருள் உடையவர் அறிவார்கள்.

23

நேரிசையாசிரியப்பா

பரமுத்தி சேராப் பசுக்களிந் நிலமேல்
 இல்லின்றி வாழ்வதற் கியலா தேய்ப்பச்
 சடமின்றி யுய்யுந் தகையுள தன்றுயிர்
 தூல மிழக்கினுஞ் சூக்கும யாதனா

சரீரமுட் டேவ தண்டமள விருக்கும்
 புண்ணிய நுகர்நற் புரத்தோ டிருக்கும்
 இருவினைப் போகமு மிறந்தான் மீட்டுஞ்
 சஞ்சித வினையிற் றாயுதரஞ் சேரும்
 என்றுன தாகம மியம்பும்
 வென்றிவேல் பரித்த வியன்பெரு மாளே.

பரமுத்தி சேராப் பசுக்கள் இந்நிலமேல்
 இல் இன்றி வாழ்வதற்கு இயலாத ஏய்ப்பச்
 சடம் இன்றி உய்யும் தகை உளது அன்று உயிர்
 தாலம் இழக்கிறும் சூக்கும யாதனா
 சரீரம் உள் தேவ தண்டம் அளவு இருக்கும்
 புண்ணிய நுகர் நற் புரத்தோடு இருக்கும்
 இருவினைப் போகமும் இறந்தால் மீட்டும்
 சஞ்சித வினையில் தாய் உதரம் சேரும்
 என்று உளது ஆகமம் இயம்பும்
 வென்றி வேல் பரித்த வியன் பெருமாளே.

வெற்றிவேலை ஏந்திய பெரிய பெருமாளே! மீண்டும்
 பிறவாத நிலைக்குரிய பரமுத்தியை அடைந்த உயிர்கள்
 இவ்வுலகில் வீடு இல்லாமல் வாழ முடியாது; தூல உடம்பை
 இழந்தாலும், சூக்கும யாதனா சரீரமானது இறைவன் தண்டனையை
 அனுபவிக்கும்வரை இருக்கும்; புண்ணியங்களை நுகர்ந்து
 முடியும் வரைப் பூத சார சரீரத்துடன் இருக்கும்; நல்வினை
 தீவினையாகிய இரண்டு வினைப் போகங்களையும் அனுபவித்துக்
 கழித்தால்; மீண்டும் பழைய வினையான சஞ்சிதவினை மூலம்
 தாய் வயிற்றில் சேரும் என்று உளது ஆகமம் கூறும். 24

இன்னிசைவெண்பா

பெருமாளே நீபப் பிணையானே யென்னைக்
 கருமேவா வாகாப்போய் கம்பிரள யத்தில்
 அழியவுள்ள சூக்க மடங்குவதற் குள்ளே
 அழிதூல வெண்கணிப்போ ரார்.

25. பிணையல் “பிணை” எனப் பொருந்திற்று; பின்னியமாலை யெனும் பொருண்மைத்து.
 பிணையென்பதற்கு ஆசையெனும் பொருளுமிருத்தலின் இறைவன் நீபஆசையுடையானெனக்
 கூறப்பட்டனென்றுங் கூறலாம். நீபம் = கடம்பு.

பெருமானே நீய்ப் பிணையானே என்னைக்
கரு மேவா ஆ காப் போய் கம்பிரளயத்தில்
அழிய உள்ள சூக்கம் அடங்குவதற்குள்ளே
அழி தூல எண் கணிப்போர் ஆர்.

எம்பெருமானே! கடம்பு மலர் மாலையை ஆசையுடன்
அணிபவனே! என்னைப் பிறப்புண்டாகாதவாறு காப்பவனே! பிரம்மப்
பிரளயத்தில் அழியவுள்ள சூக்குமம் அடங்குவதற்குள், அழியும்
தூலத்தின் எண்ணிக்கையை இவ்வளவு என்று கணித்துக்
கூறுவோர் யார்? 25

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆரிய னானவன் போதக ஞானத்தி னாலுரிய
காரண தேகங் கரைவதற் குள்ளுட் கரணமுள்ள
சார வயவ மெத்தனை தாம்வந்து சாருமென்று
பூரண மாப்புக்ல் வோரெவர் வேலுடைப் புண்ணியனே.

ஆரியன் ஆன உன் போதக ஞானத்தினால் உரிய
காரண தேகம் கரைவதற்குள் உள் கரணம் உள்ள
சார அவயவம் எத்தனை தாம் வந்து சாரும் என்று
பூரணமாப் புகல்வோர் எவர் வேல் உடைப் புண்ணியனே.

வேற்படையுடைய புண்ணிய! அறிவுடையவனே! உன்
உபதேச ஞானத்தில் உரிய காரண தேகம் அழிவதற்குள்,
அந்தக் காரணமுள்ள தூய உடம்பு எத்தனை தான் வந்து சேரும்
என்று முழுமையாகக் கூறுவோர் எவர்? 26

கலிவிருத்தம்

புண்ணி யஞ்செய்த புண்ணிய மூர்த்திகள்
எண்ண மோயநின் றின்படைந் தார்வசம்
பண்ண வென்று சுவாசபந் தம்புரிந்
தெண்ணி லாரிந் தாரெஃகு வள்ளலே.

புண்ணியம் செய்த புண்ணிய மூர்த்திகள்
எண்ணம் ஓய நின்று இன்பு அடைந்தார் வசம்
பண்ண என்று சுவாசபந்தம் புரிந்து
எண்ணிலார் இறந்தார் எஃகு வள்ளலே.

வேற்படை ஏந்திய வள்ளலே! புண்ணியம் செய்த புண்ணிய
மூர்த்திகள் தம் நினைவு ஒழிய நின்று இன்பம் அடைந்தார்கள்;
மனத்தை அடக்க வேண்டுமென்று பிராணனை அடக்கினவர்
எண்ணில்லாதவர் இறந்து போயினர். 27

இணைக்குறளாசிரியப்பா

வள்ளியத் துள்ளே மறைந்தபொற் பொடிபோல்
உள்ள வண்மையைத்
தெரிவா னினைப்பைச் சிக்கெனப்
பரிவொடு மடக்குபு பழுதறு
நின்மல சுழுத்திமீ நின்று
துன்மை காணாத் துரியத்தே
அருள்காட் டிடவே யறிவார்
அருள ரென்றனை யாளயி லரசே.

வள்ளியத்த உள்ளே மறைந்த பொன்பொடிபோல்
உள்ள உண்மையைத்
தெரிவான் நினைப்பைச் சிக்கெனப்
பரிவொடு மடக்குபு பழுதறு
நின்மல சுழுத்தி மீ நின்று
துன்மை காணாத் துரியத்தே
அருள் காட்டிடவே அறிவார்
அருளர் எந்தனை ஆள் அயில் அரசே.

என்னை அடிமை கொண்டருளிய அரசே! வளப்பமுள்ள ஈயம்
போன்ற நெகிழ்ச்சியுள்ள பொருளின் உள்ளே மறைந்துள்ள பொன்
துகள்போல், மனத்துள் மறைந்துள்ள உண்மையைத் தெரியும்
பொருட்டு நினைப்பைச் சிக்கென அன்புடன் அடக்கும்போது,
குற்றமற்ற நின்மல சுழுத்திமீது இருந்து தீமையில்லாத துரியத்தில்
அருள் காட்டி அவ்வுருளை அறிவார் அருளாளர். 28

28. “வள்ளியத் துள்ளே” என்னுந் தொடரிற்கு வளப்பாடுடைய ஈயம்போல நெகிழ்ச்சியுள்ள
பொருளிலே எனப் பொருள்கோடல் வேண்டும். ஆவதேல் இது, மெழுகெனற்குமேயும். இயம்
ஈயமென்பதன் விகாரமாம்.

பஃறொடைவெண்பா

சேவே றரன்பரைக்குச் செப்பியநிட் டானுபுதிப்
பாவறு பத்தைந்தைப் பார்த்தவருங் கந்தரலங்
காரனெழு பத்தொன்றைக் கண்டவருஞ் சைவநூற்
சாரயோ கக்கழற்றி தன்னின்மூன் றெட்டிரண்டு
செய்யுளினி தோர்ந்தாருந் திட்டெடுக்க மூச்சடக்கித்
தொய்வார்கொல் வேலிறைவா சொல்.

சேவு ஏறு அரன் பரைக்குச் செப்பிய நிட்டானு புதிப்
பா அறுபத்தைந்தைப் பார்த்தவரும் கந்தரலங்
காரன் எழுபத்தொன்றைக் கண்டவரும் சைவநூல்
சார யோகக் கழற்றி தன்னில் மூன்று எட்டு இரண்டு
செய்யுள் இனிது ஓர்ந்தாரும் திட்டு எடுக்க மூச்சுஅடக்கித்
தொய்வார்கொல் வேல்இறைவா சொல்.

காளை வாகனத்தில் ஏறும் சிவபெருமான் உமாதேவிக்குக் கூறிய நிட்டை அனுபுதிப் பாடல் அறுபத்தைந்தைப் பார்த்தவரும், கந்தரலங்காரத்தில் எழுபத்தொன்றாம் பாடலைக் கண்டவரும், சைவ நூலைச் சார்ந்த ஒழிவிலொடுக்கத்தில் 'கழற்றி' என்றமையின் இருபத்தாறாம் செய்யுளை நன்கு அறிந்தவரும், வேலிறைவனே! யோக முயற்சியில் வெற்றி பெற மூச்சடக்கித் தளர்வார்களோ? சொல்லியருள்வாயாக.

29

கட்டளைக்கலித்துறை

சொல்வளந் துன்ன முதனூ லெனச்சிவன் சொன்னவருட்
செல்வச் சிவஞான போதமுஞ் சார்புந் திடவழியங்
கல்வித் திடங்கொண்டு கண்டவர் மூச்சைக் கடமுடவென்
றொல்க விழுக்கத் துணிவார்கொ லோவள்ளிக் குற்றவனே.

சொல்வளம் துன்ன முதல் நூல் எனச் சீவன் சொன்ன அருள்
செல்வச் சிவஞான போதமும் சார்பும் திட வழியும்
கல்வித் திடம் கொண்டு கண்டவர் மூச்சைக் கடமுட என்று
ஓல்க இழுக்கத் துணிவார்கொலோ வள்ளிக்கு உற்றவனே.

வள்ளியம்மைக்கு உற்ற கணவனே! சொல்வளம் மிக்க முதல் நூல் எனச் சிவன் சொன்ன அருட்செல்வமான சிவஞான போதமும், அதன் சார்பு நூல்களும் வழி நூல்கள் எனக் கல்வி உறுதிகொண்டு அறிந்தவர், மூச்சை உள்ளிழுத்தும் வெளியில் விட்டும் அடக்கியும், கடமுட எனத் தளர்வுற இழுக்கத் துணிவார்களோ? 30

இச்செய்யுளிலே முதனூலெனச் சிவன் சொன்ன சிவஞானபோதம் என்றதும், பிறவும் சைவசித்தாந்தமெனும் புத்தகங்களெழுதினார் கூறியவாறே கூறிக் கொண்டனவாம். இம்முடிபு இந்நூல் 8,7 - ல் “பரமனருள் மொழியாய” என்றற் றொடக்கத்துத் திருவிருத்தத்தின் குறிப்புரையிலும் இனிது புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வஞ்சிவிருத்தம்

உற்ற நெஞ்சை யொடுக்கினால்
எற்று மூச்சு மியங்குமோ
பற்றி லார்க்குப் பலிக்குமால்
வெற்றி ஞாங்கர் விருத்தனே.

உற்ற நெஞ்சை ஒடுக்கினால்
எற்று மூச்சும் இயங்குமோ
பற்றுஇலார்க்குப் பலிக்கும் ஆல்
வெற்றி ஞாங்கர் விருத்தனே.

வெற்றிவேலுடை அறிவானவனே! உள்ளே மனத்தை அடக்கினால் வெளியில் ஓடும் மூச்சும் இயங்குமோ? பற்றை விட்டவார்க்கும் மனம் அடங்குதல் பலிக்கும். 31

நேரிசையாசிரியப்பா

விருத்த வுணர்விலார் விடய வுணர்வாற்
கருத்தனைக் காணக் கருதுத லாழிய
வார்க்கட லைச்சிவை வால்கொண் டாழும்
பார்க்கத் துணிந்த பண்பைச் சிவனும்
என்றறி வார்நல் லிகலார்
குன்றெறிந் தோயுன் குடியடி யாரே.

விருத்த உணர்வுஇலார் விடய உணர்வால்
கருத்தனைக் காணக் கருதுதல் ஆழிய
வார்க் கடலைச் சிவை வால் கொண்டு ஆழும்

பார்க்கத் துணிந்த பண்பைச் சிவணும்
என்று அறிவார் நல் இகலார்
குன்று எறிந்தோய் உன் குடி அடியாரே.

நல்ல பகைவரின் கிரௌஞ்சமலையைப் பிளந்தவனே! உன் குடிகளாக உள்ள அடியார்களே, ஞான உணர்வில்லாது பொருள் உணர்வு கொண்டு கடவுளைக் காணக் கருதுதல், பெரிய கடலை ஒரு நரி தன் வாலை நுழைத்து ஆழம் காணத் துணிந்த தன்மை போன்றதென்று அறிவார். 32

நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா

யாராலு மிற்றென்று நாவா லரற்றவொண்ணாச்
சீராரும் வேலோய் சிவயோகந் - தேரார்
மனதையறி வெண்பார் மருண்டு.

யாராலும் இற்று என்று நாவால் அரற்ற ஒண்ணாச்
சீர்ஆரும் வேலோய் சிவயோகம் - தேரார்
மனதை அறிவு என்பார் மருண்டு.

யாராலும் இன்ன தன்மையன் என்று நாவால் கூற முடியாத சீர் மிகுந்த வேலனே! சிவராஜயோகத்தைத் தெளியாதவர் மயக்கமுற்று மனத்தை அறிவென்று கூறுவர். 33

கட்டளைக்கலித்துறை

மருளிலார் தூல வருவிழி போல மறைந்துளவுள்
ஞருவிழி யாகு மனதென்று மந்த வருவிழியாங்
கருவி யளாவிக் கருது முயிர்பிறர் காட்டவொன்றைத்
தெரிய வுளதென்றுந் தேர்வார் சடக்கர சின்மயனே.

மருள் இலார் தூல உரு விழி போல மறைந்துள உள்
உருவிழியாகும் மனது என்றும் அந்த உருவிழியாம்
கருவி அளாவிக் கருதும் உயிர் பிறர் காட்ட ஒன்றைத்
தெரிய உளது என்றும் தேர்வார் சடக்கர சின்மயனே.

திருவாரொழுத்து அறிவானவனே! அறிவு மயக்கம் இல்லாதவர் தூல உருவமாயுள்ள கண்போல் கண்ணுக்குப் புலப்படாது மறைந்து, உள் உருவக் கண்ணாகும் மனம். அந்த உருவக் கண்ணால்

ஐம்பொறிகளாகிய கருவிகளைக் கலந்து கருதும் உயிர், பிறர் காட்டவே ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ளும் என்றும் தெளிவார். 34

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மயர்வில்லா நுண்ணியர்தாந் தீமை யாளர்
 மனமென்னுங் கருவிதெளி வின்றித் தோன்றிச்
 சுயபோத மெனுமறிவம் மனத்தே நன்றாச்
 சொலியாம லறிவில்லாப் பேதை யானார்
 நயமான வினையுடையோ ரதைநன் கேற்று
 ஞாலம் தறிவுடையோ ரானா ரென்றிங்
 கயராம லறிவாரென் னறிவா யுள்ள
 வரும்பொருளே வகண்டவருட் குமர வேளே.

மயர்வுஇல்லா நுண்ணியர்தாம் தீமையாளர்
 மனம் என்னும் கருவி தெளிவின்றித் தோன்றிச்
 சுயபோதம் எனும் அறிவு அம் மனத்தே நன்றாச்
 சொலியாமல் அறிவில்லாப் பேதை ஆனார்
 நயம் ஆன வினை உடையோர் அதை நன்கு ஏற்று
 ஞாலம் மீது அறிவு உடையோர் ஆனார் என்று இங்கு
 அயராமல் அறிவார் என் அறிவாய் உள்ள
 அரும்பொருளே அகண்ட அருள் குமரவேளே.

என் அறிவாய் உள்ள அரும் பொருளே! எல்லையற்ற அருள் குமரவேளே! தீமை செய்வோர் மனம் என்னும் அகக் கருவி தெளிவில்லாமல் தோன்றி, அறிவென்பது மனத்தின்கண் தோன்றிச் சிறப்பாக ஒளி வீசாமல், அறிவில்லாத பேதைகள் ஆனார்கள்; நல்ல வினையுடையோர் அதை நன்றாக ஏற்றுக்கொண்டு, இவ்வுலகில் அறிவுடையோர் ஆனார்கள் என்று இங்கு மயக்கம் இல்லாத அறிஞர்தாம் சோர்வின்றி அறிவார்கள். 35

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா

வேளாண்மை வள்ளால் விறலயிற் பெருமான்
 ஆளான வடியா ரல்லார்ந்த தண்ணிய
 மாயா நிட்டையா வழுத்திடு பாசம்
 ஓயா நிட்டைய முயிரி னிட்டையும்

இன்றிப் பதியி னிட்டை யினிதடைந்
 தென்றும் பிரிவற் றிருப்ப திராச
 யோகமென் றுணர்ந்தா ரொருமொழிப் படி
 ஏகமா யகண்டமா யியங்கம் மொழிக்கயல்
 எம்மொழியு மிலையே யெப்பொருளு மிலையே
 இம்மையி லதன்றகை யியம்புந் ரெவரே.

வேள்ஆண்மை வள்ளால் விறல் அயில் பெருமான்
 ஆள்ஆன அடியார் அல்லாந்த தண்ணிய
 மாயா நீட்டையா வழத்திடு பாசம்
 ஓயா நீட்டையும் உயிரின் நீட்டையும்
 இன்றிப் பதியின் நீட்டை இனிது அடைந்து
 என்றும் பிரிவு அற்று இருப்பது இராச
 யோகம் என்று உணர்ந்தார் ஒரு மொழிப்படியே
 ஏகமாய் அகண்டமாய் இயங்கு அம்மொழிக்கு அயல்
 எம்மொழியும் இலையே எப்பொருளும் இலையே
 இம்மையில் அதன் தகை இயம்புநர் எவரே.

உபகாரமுடைய வள்ளலே! வெற்றி வேற்பெருமானின்
 அடிமையான அடியார் இருள் நிறைந்த குளிர்ந்த மாயா
 நீட்டை எனக் கூறப்படும் பாசம் ஒழியாத நீட்டையும், உயிரின்
 நீட்டையும் இல்லாமல், பதி நீட்டை நன்கு அடைந்து, என்றும்
 பிரிவில்லாதிருப்பது ஓங்காரம் எனும் ஒரு மொழிப்படி இராசயோகம்
 என்று அறிந்தனர்; ஒன்றாய் எல்லையற்றதாய் இயங்கும் அம்மொழிக்கு
 வேறாக, எம் மொழியும் இல்லை; எப்பொருளும் இல்லையே.
 இம்மையில் அதன் பெருமை கூறுதல் அரிதாகும். 36

நேரிசைவெண்பா

எவருரையு மோர்மொழிக்கு ளேயென் றுணர்ந்தோர்
 துவிதநவி லாதிருந்து துய்ப்பா - ரவிவேகர்
 சூக்கமறி வேமென்று சொல்லிநனி யுண்டுறங்கிச்
 சாக்காடா வார்குமரே சா.

எவர் உரையும் ஒர் மொழிக்குளே என்று உணர்ந்தோர்
 துவிதம் நவிலாது இருந்து துய்ப்பார் - அவிவேகர்
 சூக்கம் அறிவேம் என்று சொல்லி நனி உண்டு உறங்கிச்
 சாக்காடு ஆவார் குமரேசா.

குமரேசா! எவர் கூறிய கருத்தும் ஓம் எனும் ஒரு மொழிக்குள் அடங்கும் என்று அறிந்தோர் என்றும் பேதம் கூறாமல், பேரின்பம் துய்ப்பர்; அறிவில்லாதார் சூக்குமத்தை அறிவோம் என்று சொல்லி நன்றாக உண்டு, உறங்கிச் சாவார். 37

கட்டளைக்கலித்துறை

சாப்போன் மருண்டிவ் வலகப்பித் தேறித் தயங்குநரே
மாப்பாகு ஞான நெறியைச் சித்தல் வளுவளுத்த
நீர்ப்பாயுங் கூழுக்கு மீசைக்கு மிச்சிக்கு நேர்மையன்றோ
பாப்பாடு மென்றன் பரிவுக் குவப்புறு பாவகியே.

சாப்போல் மருண்டு இவ்உலகப் பித்து ஏறித் தயங்குநரே
மாப்பாகு ஞானநெறியை இச்சித்தல் வளுவளுத்த
நீர்ப்பாயும் கூழுக்கும் மீசைக்கும் இச்சிக்கும் நேர்மை அன்றோ
பாப்பாடும் என்றன் பரிவுக்கு உவப்புறு பாவகியே.

உன்னைப் புகழ்ந்து பாடும் எனது அன்பிற்கு மகிழும் பாவகியே! பேய்போல் மருட்சிகொண்டு இவ்வுலகப் பற்று என்னும் பைத்தியம் மிகுந்து தயங்குகின்றவர்களே! சிறந்த பாகான ஞானநெறியை விரும்புதல் வளுவளுத்த நீர்மையுடைய கூழுக்கும் மீசைக்கும் விரும்புதல் போன்றதல்லவா? “கூழுக்காசை மீசைக்கும் ஆசை” என்பது பழமொழி. ஒரே சமயத்தில் உலக ஆசையையும் ஞானநெறியையும் விரும்புதல் கூழுக்கும், மீசைக்கும் ஆசைப்படுவது போன்ற செயலாகும். 38

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பாவக ஞான முள்ளோர் பலதிற விடய மெல்லாம்
தீவளர் நெருப்பா நென்றுந் திளைக்குமெய் யறிவே யாங்குப்
பூவளர் மயிர்ப்பா லந்தா னென்றுமுட் பொருந்தி யுய்ந்தார்
தாவுள ரிவைதேர் வாரோ சண்முகா னந்த வாழ்வே.

பாவக ஞானம் உள்ளோர் பலதிற விடயம் எல்லாம்
தீவளர் நெருப்பு ஆறு என்றும் திளைக்கும் மெய் அறிவே ஆங்குப்
பூவளர் மயிர்ப்பாலம் தான் என்றும் உள் பொருந்தி உய்ந்தார்
தா உளர் இவை தேர்வாரோ சண்முகஆனந்த வாழ்வே.

சண்முகானந்த வாழ்வே! இறை ஞானம் உள்ளோர் பல திறமான பொருள் எல்லாம் அனல் கக்கும் நெருப்பு ஆறு என்றும், அனுபவிக்கும் மெய்ஞ்ஞானமே அங்கு அழகுவளர் மயிர்ப்பாலம் என்றும், மனத்திற் பொருந்திப் பிழைத்தனர்; குறையுள்ளவர் இவற்றைத் தெரிவார்களோ? 39

நேரிசையாசிரியப்பா

வாழ்வுக் குரியோர் மாமறை யந்தமும்
தாழ்வற்ற வாகம சைவசித் தாந்தமும்
அகண்ட வாக்கிய மாமொரு மொழிவயின்
விகண்டித மின்றி மெய்யத்து விதமா
நிற்கு மதன்பொரு ணிராமய மாய
தற்பர வின்பத் தனிப்பழம் பொருளை
அனுபவித் திடுகத் தான்மா நித்தம்
பனிதீ ரதுவும் பரமும் பிரிவின்
றுடலுயிர் போல வுளவென் றறிந்து
சடமல நூறிச் சமானமி லின்பச்
சீர்த்தி வீடெனத் தெய்வ மறைநுவல்
பூர்த்தி யடைவதுன் பூரண வருளால்
என்றுநா னுணர்பாக் கென்னகத் திருந்த
வென்றிவே லரசே மிளிர்பரம் பொருளே
யருட்கச நாயகி யருட்குற மாதரு
கிருப்ப மணித்தவி சிருக்குமெம் பெரும
என்று மிளைஞனா யென்று முதுவனாய்
நீசொன நிட்டை நிலையை
ஏசறு வாய்மலர்ந் தெற்குஞ் சொல்லே.

வாழ்வுக்கு உரியோர் மாமறை அந்தமும்
தாழ்வு அற்ற ஆகம சைவசித்தாந்தமும்
அகண்ட வாக்கியமாம் ஒரு மொழிவயின்
விகண்டிதம் இன்றி மெய் அத்துவிதமா
நிற்கும் அதன் பொருள் நிராமய மாய
தற்பர இன்பத் தனிப்பழம் பொருளை
அனுபவித்திடு கத்தான்மா நித்தம்
பனி தீர் அதவும் பரமும் பிரிவு இன்று

உடல் உயிர் போல உள என்று அறிந்து
 சடமலம் நூறச் சமானம் இல் இன்பச்
 சீர்த்தி வீடு எனத் தெய்வமறை நவல்
 பூர்த்தி அடைவது உன் பூரண அருளால்
 என்று நான் உணர்பாக்கு என் அகத்து இருந்த
 வெற்றிவேல் அரசே மிளிர்பரம் பொருளே
 அருள்கச நாயகி அருள் குற மாகு அருகு
 இருப்ப மணித்தவிக இருக்கும் எம் பெரும
 என்றும் இளைஞனாய் என்றும் முதுவனாய்
 நீ சொன நிட்டை நிலையை
 ஏக அறு வாய்மலர்ந்து ஏற்கும் சொல்லே.

வாழ்வுக்குரியோரின் பெரிய வேதாந்தமும், தாழ்வற்ற ஆகமம் கூறும் சைவ சித்தாந்தமும், பெரிய வாக்கியமான தத்வமஸி என்னும் நோயற்றதாகப் பிரிவின்றி உண்மையான அத்துவிதமாக இருக்கும். அதன் பொருள், நோயற்றதாகிய தனக்குக் கடவுளாய், இன்பத் தனியான பழம்பொருளைப் பிரிவின்றி உடம்பும் உயிர்போல உள்ளன என்று அறிந்து, சடலமான ஆணவமலத்தை அழித்து, ஒப்பில்லாத இன்பச் சிறப்புடைய வீடு பூரண அருளால்தான் எனறு நான் உணரும்படி, என் மனத்திலிருந்த வெற்றிவேல் அரசே! விளங்கும் பரம்பொருளே! அருள் தெய்வயானை அம்மையும் அருள் குறமாதான வள்ளியம்மையும் உன் இருபக்கமும் இருக்க, மாணிக்கத் தவிசில் அமர்ந்தருளும் எம்பெருமானே! என்றும் இளையோனாய், என்றும் முதியோனாய் நீ சொன்ன நிட்டை நிலையைக் குற்றமற்ற திருவாய் மலர்ந்து எனக்கும் சொல்லியருள்வாயாக.

40

ஆகப் பிரபந்தம் நாற்பத்தாறினும் போந்த திருப்பாடல் 628

தெய்வ வணக்கச் செய்யுள் 3

ஆகத்திருப்பாடல் 631